

پنجشنبه 16 آبان 1398 - 9 ربیع الاول 1441 - 7 نوامبر 2019

آغاز دستگیری شخصیت های سیاسی پیشین کشور از سوی دولت نظامی اژه‌اری (1357 ش)

آغاز دستگیری شخصیت های سیاسی پیشین کشور از سوی دولت نظامی اژه‌اری (1357 ش)، دولت نظامی اژه‌اری ظاهراً برای تسکین افکار عمومی و راضی کردن مردم انقلابی و در واقع برای عوام فریبی، تعدادی از شخصیت های سیاسی پیشین کشور را دستگیر و زندانی نمود. بازداشت این بلندپایگان به هیچ وجه ارتباطی با تصمیم رییس دولت نداشت و این فکر مربوط به شخص شاه بود که بعضی از مشاورینش به او القا کرده بودند. شاه با دستگیری این افراد، در اقدامی فریبکارانه کوشید خود را تبرئه کرده، مقامات پیشین دولتی را مسؤول ستم ها، جنایت ها و فسادهای اقتصادی و اخلاقی رژیم خود معرفی نماید. این بازداشت ها از نظر افکار عمومی نه تنها کوچک و کم اثر تسکینی نداشت، بلکه رسوایی رژیم را بیشتر کرد و سوژه مناسبی برای بحث و انتقاد درباره فساد رژیم در گذشته، به دست مطبوعات داد. بازداشت امیرعباس هویدا، کسی که سیزده سال نخست وزیر بوده یا توقیف ارتشبد نصیری رییس ساواک که سیزده سال ریاست این سازمان مخوف را بر عهده داشت و نیز زندانی کردن افرادی که عالی رتبه ترین نشان درباری را از شاه گرفته بودند جز دلیل قاطع بر محکومیت رژیم شاه، علت دیگری نمی توانست داشته باشد. در پی این بازداشت ها، امام این اقدامات را فریب کاری دانسته و کار رژیم را تمام شده عنوان کردند.

صدها، امام خمینی (ره) در محکومیت کشتار دانش ها، آمل: 13 آبان تهسب، 1357 ش)، حضرت امام خمینی (ره) به مناسبت کشتار دانش ها، آمل: 13 آبان تهسب، 1357 ش)، حضرت امام خمینی (ره) به مناسبت کشتار دانش ها، آمل: 13 آبان تهسب، 1357 ش)، پیامی فرمودند: "من از جنایاتی که اخیراً در دانشگاه ها با فرزندان اسلام نموده اند در سوگم. من از دانشجویان عزیز که در راه اسلام و کشور، فدایی داده اند و در مقابل شاه با مشتی گره کرده ایستاده و او را محکوم کرده اند، تشکر می کنم".

امام خمینی (ره) امام خمینی (ره) و ولایت، حضرت امام حسن عسکری (ع) در هشتم ربیع الاول سال 260 قمری، حضرت بقیه الله الاعظم امام مهدی (عج) سکندار امت مسلمان گردید و به امر خداوند متعال از دیده ها پنهان گشت. نهم ربیع الاول سال 260 ه. ق، برابر با آغاز امامت آن امام بزرگ و امید مستضعفان جهان می باشد. او خواهد آمد و جهان را از عدل و داد پر خواهد کرد همان ها، گونه که از ظلم و جور، پُر شده است. شیعیان، این روز را به عنوان عید، جشن می گیرند و در آن، به شادمانی و عبادت می پردازند.

تولد آلب کامو نویسنده فرانسوی در هفتم نوامبر 1913م در الجزایر و در خانواده ای فقیر به دنیا آمد. کودکی کامو در فقر و تنگدستی گذشت و در میان طبقه کارگر بزرگ شد. وی دوران تحصیل را با نمرات درخشان به پایان رسانید و سپس به تدریس و تحصیلات دانشگاهی نیز پرداخت. کامو چندی بعد به روزنامه نگاری و فلسفه علاقه مند شد و عشق فراوانی به درام و درام نویسی پیدا کرد. از این رو، در یک گروه نمایشی سیار مشغول به کار شد و در ایفای نقش های کلاسیک شرکت جست. سپس، خود گروهی نمایشی تشکیل داد و آثار متعددی را آماده نمایش نمود. هرچند کامو در دوران تحصیل مبتلا به مرض سل شده بود، ولی مطالعه و نویسندگی را رها نکرد و پایان نامه دکترای خود را در رشته مسیحیت و اعتقاد یونانی به رشته تحریر درآورد. وی سفرهایی به ایتالیا، استرالیا و چکسلواکی نمود و چندین اثر بزرگ نگاشت. کامو در سال 1940م به پاریس رفت و نشریه کومبا را که از انتشارات نهضت زیرزمینی مقاومت ملی فرانسه در برابر نازی ها بود تأسیس کرد و چندی نگذشت که همین روزنامه، ارگان رسمی و اساس نهضت مقاومت ملی شد. وی پس از جنگ جهانی دوم، نویسندگی را ادامه داد و با نگارش کتاب معروف طاعون به شهرت دست یافت و در سال 1957م موفق به اخذ جایزه ادبی نوبل شد. طاعون، رمزی است برای فرانسه اشغال شده از طرف آلمان و رمزی است برای وضع بشر به طور کلی. آلب کامو، به عنوان یکی از صاحب نظران بزرگ قرن بیستم میلادی به شمار می رود و آثار و شخصیت او، نماینده اختلافات بزرگ این قرن است که تمدن جهان غرب را متزلزل ساخته است. کامو در جست و جوی یک عقیده فلسفی یا دینی نبود، بلکه در جست و جوی یک راه زندگی بود که در آن، منطق دل و احساس، با منطق اندیشه و تفکر مورد احترام قرار گیرد و حدودی که واقعیت بر افراد تحمیل کرده است، در نظر گرفته شود. به همین جهت، کامو یک اگزیستانسیالیست خوشبین است که بر اصالت وجود و انسان ها، گرایی عقیده دارد و درصدد پیدا کردن اخلاقی است که بر پایه همبستگی و سعادت و عشق باشد. کامو را هم ها، چنین از مردان مبارز و در عین حال پوچ ها، اندیش زمان خود دانسته اند که مدت ها با نیش قلم خود، با دیکتاتوری ها، زمان به مبارزه پرداخت. کامو در عین حال که در مجاورت نزدیک امور واقعی و جاری کشورش به سر می برد، پا را از وقایع فراتر می نهاد تا به مسائل واقعی تر و والاتر دست یابد. شیوه بیان کامو به شیوه نگارش باب روز بستگی ندارد و از فصاحت و سادگی سبک کلاسیک برخوردار است. از کامو آثار متعددی بر جای مانده که سوء تفاهم، حکومت نظامی، درست ها، کاران، پشت و رو، جشن ها و بیگانه از جمله

واگذاری امتیاز احداث راه آهن - جلفا - تند به روسیه (1331 ق)،
ی که مذاکرات درباره مسیر خط آهن سراسری ادامه داشت، روسیه برای جلوگیری از اتلاف وقت و نیز مقدمه ای برای
خط آهن سراسری، با بهره گرفتن از نیاز مالی ایران موفق به دریافت امتیاز راه آهن جلفا - تبریز از دولت ایران شده بود
(صفر 1331 هـ؛ ق/ فوریه 1913). به رغم عدم پیشرفت مذاکرات خط آهن سراسری، روسیه سریعاً کار ساخت راه
آهن جلفا - تبریز را آغاز کرد. کار احداث این خط با شاخه صوفیان - شرفخانه در اوایل رجب 1334 هـ؛ ق/م 1916 در
حالی به پایان رسید که با آغاز جنگ جهانی موضوع راه آهن سراسری ایران و انجمن مطالعه آن عملاً پرونده ای راکد
شده بود.

نمایش؛ rlm& نامه؛ rlm& ها و آثار ادبی او می؛ rlm& باشند. آلبرکامو سرانجام در چهارم ژانویه 1960م بر اثر برخورد
اتومبیلش به درخت در چهل و هفت سالگی درگذشت.